

Basic Requirement of Shofar:

First 30 Blasts (Siman 590)

Basic Requirement

1. Mishna, Rosh Hashana 33b, Rashi

<p>סדר תקיעות: שלש של שלש שלש. שיעור תקיעה כשלש תרועות, שיעור תרועה כשלש יבבות קדר תקיעות שלש כו' - אחת למלכיות ואחת לזכרונות ואחת לשופרות. שלש של שלש שלש - תקיעה ותרועה ומקיעה לכל אחת ואחת. שלש יבבות - שלש קולות בעלמא, כל שהוא.</p>
--

2. Gemara, Rosh Hashana 33b-34a, Rashi

<p>ומנין שפשוטה לפנייה - תלמוד לומר והעברת שופר תרועה. ומנין שפשוטה לאחרייה - תלמוד לומר תעבירו שופר. ואין לי אלא ביובל, בראש השנה מנין - תלמוד לומר בחדש השביעי, שאין תלמוד לומר בחדש השביעי, ומה תלמוד לומר בחדש השביעי שיהו כל תרועות החדש השביעי זה - כזה.</p> <p>ומנין לשלש של שלש שלש - תלמוד לומר והעברת שופר תרועה, שבתון זכרון תרועה, יום תרועה יהיה לכם. ומנין ליתן את האמור של זה בזה ושל זה בזה - תלמוד לומר שביעי שביעי לגזירה שוה. הא כיצד? שלש שהן תשע</p>
<p>והעברת - פשוטה משמע, העברת קול אחד. זיוס הכפורים תעבירו - הרי העברה תחילה וסוף, ותרועה כתיבא ביניהם.</p> <p>ומנין שלש של שלש שלש - מנין דהנך פשוטה לפנייה ולאחרייה ותרועה באמנע עבדין תלתא זימני, למלכיות חדא, ולזכרונות חדא, ולשופרות חדא. תלמוד לומר - תרועה תלתא זימני, לכל אחת פשוטה לפנייה ופשוטה לאחרייה.</p> <p>ומנין ליתן את האמור של זה בזה כו' - לפי שלש תרועות הללו לא נאמרו במקום אחד, שהשמים נאמרו בראש השנה והאחת ביובל, מנין ליתן האמורות בראש השנה ביובל, וליתן האמורה ביובל בראש השנה - שיהו כאן וכאן שלש.</p>

What is a Teruah

3. Gemara, Rosh Hashana 33b

שיעור תרועה כשלש יבבות. והתניא: שיעור תרועה כשלשה שברים! - אמר אביי: בהא ודאי פליגי, דכתיב במדבר כט יום תרועה יהיה לכם, ומתרגמינן: יום יבבא יהא לכוון. וכתוב באימיה דסיסרא שופטים ה בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא. מר סבר: גנוחי גנח, ומר סבר: ילולי יליל.

Practical Resolution

4. Gemara, Rosh Hashana 34a

אתקין רבי אבהו בקסרי: תקיעה, שלשה שברים, תרועה, תקיעה. - מה נפשך? אי ילולי יליל - לעביד תקיעה תרועה ותקיעה, ואי גנוחי גנח - לעביד תקיעה שלשה שברים ותקיעה! - מספקא ליה אי גנוחי גנח אי ילולי יליל. - מתקיף לה רב עוירא: ודלמא ילולי הוה, וקא מפסיק שלשה שברים בין תרועה לתקיעה! - דהדר עביד תקיעה תרועה ותקיעה. - מתקיף לה רבינא: ודלמא גנוחי הוה, וקא מפסיקא תרועה בין שברים לתקיעה! - דהדר עביד תקיעה שברים תקיעה. - אלא רבי אבהו מאי אתקין? אי גנוחי גנח - הא עבדיה, אי ילולי יליל - הא עבדיה! - מספקא ליה דלמא גנח ויליל. - אי הכי, ליעבד נמי איפכא: תקיעה, תרועה, שלשה שברים ותקיעה, דלמא יליל וגנח! - סתמא דמילתא, כי מתרע באיניש מילתא - ברישא גנח והדר יליל.

During the Amida (Siman 592)

5. Gemara, Rosh Hashana 34b

מי שבירך ואחר כך נתמנה לו שופר תוקע ומריע ותוקע. טעמא דלא הוה ליה שופר מעיקרא, הא הוה ליה שופר מעיקרא, כי שמע להו - אסדר ברכות שמע להו. רב פפא בר שמואל קם לצלויי, אמר ליה לשמעיה: כי נהירנא לך - תקע לי.

6. Gemara, Rosh Hashana 16a-b

<p>[אמר] + רבי יצחק, למה תוקעין בראש השנה? - למה תוקעין? רחמנא אמר תקעו! - אלא: למה מריעין? - מריעין? - רחמנא אמר זכרון תרועה! אלא: למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין ותוקעין ומריעין כשהן עומדין? כדי לערבב השטן. ואמר רבי יצחק: כל שנה שאין תוקעין לה בתחלתה - מריעין לה בסופה. מאי טעמא - דלא איערבב שטן.</p>
<p>כדי לערבב - שלא ישטין, כשישמע ישראל מהצדין את המנוחות - מסתמין דכריו.</p>

7. Aruch Hashulchan, OC592:1

והטעם נראה דכיון שגזרה התורה לתקוע ג' פעמים תקיעה תרועה תקיעה מסתמא כיונה שבסדר הראשון יקבלו עול מלכותו כמו שתוקעין לפני המלך והשני שיעלה זכרונינו לפניו יתברך כדכתיב והריעותם בחצוצרות ונזכרתם לפני ד' אלהיכם וכן כתיב [במדבר י', י] ותקעתם בחצוצרות והיו לכם לזכרון וגו' והשלישי להשמיע קול שופר כמו שהיה במתן תורה וכן לעתיד אי"ה ולכן תקנו סדר התקיעות על הברכות האלו אמנם עניין כזה הוא רק לרבים דזכות הרבים גדול מאד ולא ביחיד ולכן היחיד אינו תוקע על סדר הברכות כמ"ש:

What Was Blown When?

Option One: RIF, RAMBAM

8. Rif, 10b

מצא עכשיו שתוקעין תשר"ת ג' פעמים ותוקעין תש"ת ג' פעמים ותוקעין תר"ת ג' פעמים ונהגו העם לתוקען כשהן יושבין ומברכין עליהם ברכת התקיעה ומפני שהצבור צריכין לשמוע התקיעות על סדר הברכות לפיכך חוזרין ותוקעין על סדר הברכות תשר"ת פעם אחת ותש"ת פעם אחת ותר"ת פעם אחת ובדין הוא שיהו תוקעין אותן על סדר ברכות כסדר שתקעו כשהן יושבין אלא כיון שהברכות אין מעכבות את התקיעות הרי יצאו ידי חובתן באותן שתקעו כשהן יושבין ודי להם לתקוע תשר"ת תש"ת תר"ת על סדר ברכות פעם אחת שלא להטריח את הצבור וכן המנהג בכל העולם ובשתי ישיבות

9. Rosh, Rosh Hashana 4:10

כתב רב האי בתשובה. אל תחשבו כי נפלה בימי ר' אבהו ספק בדבר זה שהרי משניות קדומות אחת אומרת שלש יבבות ואחת אומרת שלש שברים וקאמר אביי בהא פליגי. וכך היה הדבר מימים קדמונים מנהג לכל ישראל מהם עושים תרועה יבבות קלות. ומהם עושים יבבות כבדים שהן שברים. אלו ואלו יוצאין ידי חובתן כי שברים כבדים תרועה הן ויבבות קלות תרועה הן. והיה הדבר נראה כחלוקה אף על פי שאינה חלוקה. והן התנאים כמו שאמרנו למעלה הללו שונים שיעור תרועה כשלש יבבות והללו שונים שיעור תרועה כשלשה שברים. אלו משנתן כמנהגם ואלו משנתן כמנהגם. וקאמר אביי בהא פליגי ולא פלוגתא היא שיהו מטעים אלו את אלו. אלא מר כי אתריה ומר כי אתריה. וחכמים של הללו מודים הם כי שברים תרועה הם וחכמים של הללו מודים כי יבבות תרועה הן. וכשבא ר' אבהו ראה לתקן תקנה שיהו כל ישראל עושין מעשה אחד ולא יהא ביניהם דבר של הדיוטות נראה כחלוקה:

Option 2: Rabbeinu Tam

10. Rosh, Rosh Hashana 4:10

ורבינו תם ז"ל היה תמה על מנהג זה דקשר"ק של מלכיות וקש"ק של זכרונות וקר"ק של שופרות סותרין זה את זה דאי גנח ויליל איבעי למיעבד כולהו קשר"ק. ואי גנח לחוד איבעיא ליה למיעבד כולהו קש"ק. ואי יליל לחוד בעי למיעבד כולהו קר"ק. והנהיג רבינו תם לתקוע בזכרונות ובשופרות קשר"ק כמו במלכיות דהשתא נפיק מכל ספיקי וליכא אלא הפסק וכדי שלא לשנות את המנהג ביותר לא חיישינן להפסק דהא קי"ל שמע תשע תקיעות בתשע שעות ביום יצא.

Option 3: Aruch and Tosfos

11. Tosfos, Rosh Hashana 33b

ולפום סוגיא דכולה פירקין היה ראוי לתקוע בשעת תפלה אמלכיות קשר"ק קש"ק קר"ק וכן אזכרונות וכן אשופרות או לאחר תפלה כולהו אבל קודם תפלה לא אשכחן כדתנן מי שבירך ואח"כ נתמנה לו שופר אלא אשכחן בפרק קמא לעיל (דף טז.). למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין ותוקעין ומריעין כשהן עומדין כדי לערבב את השטן והיינו כדעבדינן ומיהו לכאורה נראה לתקוע בתפלה כמו כן אמלכיות זכרונות ושופרות קשר"ק קש"ק קר"ק אכל חד וחד כדי לצאת מספק דרבי אבהו

Last Blasts (Siman 596)

12. Baal Hama'or, 10b-12a

ומה שנהגו לתקוע כל התקיעות כשהן יושבין ומברכין עליהן ברכת התקיעה נ"ל כי לא היה כן בימי רבותינו חכמי התלמוד אלא מנהג הוא שהנהיגו דורות האחרונים משום חולין ומשום אנוסין דקדמי ונפקי מבהכ"נ ולא נטרי עד צלותא דמוספי דלא מצלי לה ביחיד בר"ה בתלת שעי קמייתא כדאיתא בפרקא קמא דע"ז ואפילו בצבור [נהגו] העם לאחר ולאנפוש קרובות בסדורא דיומא לפיכך הקדימו בשבילן אלו התקיעות שמיושב והנהיגו לברך עליהם ברכת התקיעה במטבע קצר ... ואין ברכה במטבע קצר בשופר אלא ממנהג אחרונים אבל עיקר הברכות הם הברכות של תפלה והם מלכיות זכרונות ושופרות

...

ודאתאן עלה מהא שמעתא דרבי יצחק דאמר למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין ותוקעין ומריעין כשהן עומדין כדי לערבב את השטן

יש שמדקדקין בשמועה זו על הסדר שאנו נוהגין היום מה הן התקיעות שהן לערבב את השטן אם אותן שתוקעין מעומד הלא הם על סדר ברכות התפלה והן נראין כשל תורה וכדרבא דאמר רבא אמר הקדוש ברוך

הוא אמרו לפני בראש השנה מלכיות זכרונות ושופרות וכו' ואם אותם שתוקעין מיושב הם לערבב את השטן היאך מתחילין בהן ומברכין עליהן
 ונראה לן פי' שמועה זו דרבי יצחק כעין ההוא שמעתא דרבי חייא בר גמדא דאמר אין תוקעין אלא בזמן שב"ד יושבין ובעי ר' זירא ננערו לעמוד ולא עמדו מהו הכא נמי התקיעות שתקעו כשהן יושבין אלו התקיעות שתוקעין בסדר ברכות בתפלת שליח צבור ואף על פי שהן מעומד לשליח צבור אינן לשאר העם אלא מיושב ותקיעה שמעומד היתה מנהג בידם שהיו תוקעין אותה כשהיו יוצאין מבית הכנסת ומצאתי סעד לדברי בחבורי הגאונים כדאמר רב סעדיה ז"ל אחר תפלת המוסף מריעין תרועה גדולה לערבב השטן.

13. Aruch Hashulchan OC 596:1

אנחנו נוהגים לתקוע אחר התפלה להשלים עד מאה קולות נגד מאה פעיות דפעיא אימיה דסיסרא כמ"ש הערוך והביאווה התוס' והרא"ש בפ"ד דר"ה

How Long for the Blasts

Tekia

Mishna, Rosh Hashana 33b

שיעור תקיעה כשלש תרועות

Gemara, Rosh Hashana 33b, Rashi, Rambam(Shofar 3:4)

התניא: שיעור תקיעה כתרועה! - אמר אביי: תנא דידן קא חשיב תקיעה דכולהו בבין, ותרועות דכולהו בבין. תנא ברא - קא חשיב חד בבא, ותו לא.
תנא דידן קא חשיב דכולהו צבי - והכי קאמר: שיעור שלש תקיעות כשלש התרועות. ותנא ברא קא חשיב דחדא צבא - שיעור התקיעה כשיעור התרועה, ותרוייהו חדא מילתא אמרי.
שיעור תרועה ב כשתי תקיעות, שיעור שלשה שברים כתרועה

Teruah

Gemara, Rosh Hashana 33b, Rashi, Tosfos

שיעור תרועה כשלש יבבות
שלש יבבות - שלש קולות בעלמא, כל שהוא.
וצריך לזהר בשברים שלא יהא מאריך על כל אחד בפני עצמו כג' יבבות של שלשה קולות כל שהוא דאם כן נעשה תקיעה ולא שברים דהא שיעור תקיעה כתרועה ושיעור תרועה כג' יבבות
ורבי"א והר"י בן הר"ר מאיר מפרשים דיבבא היא שלש כחות של כל שהוא נמצאת תרועה תשע כחות ושיעור תקיעה כך היא ולפירושם אין לחוש אם מאריך קצת בשברים וצריך למשוך לתקיעה של קשר"ק לפירושם כשיעור ג' שברים ותשע כחות ומי שלא משך התקיעות כשיעור הזה ומשך קצת בשברים לא קיים מצוה לא כמר ולא כמר

Anatomy of a Blast: Understanding the Shofar